

**PROGRAM DEVELOPMENT ON PREVENTION SKILLS
AGAINST SEXUAL ASSAULT AMONG SCHOOL AGED
CHILDREN IN MAUNG DISTRICT, UTTARADIT PROVINCE**

SUTIDA KLATTHONG

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF SCIENCE (PUBLIC HEALTH)
MAJOR IN FAMILY HEALTH
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY
2006**

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

โปรแกรมสร้างเสริมทักษะการป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศของเด็กวัยเรียนในเขตอำเภอเมือง
จังหวัดอุดรดิตถ์ (PROGRAM DEVELOPMENT ON PREVENTION SKILLS
AGAINST SEXUAL ASSAULT AMONG SCHOOL AGED CHILDREN IN
MAUNG DISTRICT, UTTARADIT PROVINCE)

สุธิดา กัลดทอง 4737569 PHPH/M

วท.ม.(สาธารณสุขศาสตร์) สาขาวิชาเอกอนามัยครอบครัว

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: ชุตติชัย มาแจ้ง, M.Sc.(Public Health), พิทยา จารุพูนผล,
M.P.H.M.(D.M.V., M.D., Dip.Thai Board of Prev.Med) สุธรรม นันทมงคลชัย, Ph.D.
(Demography), วิวัฒน์ กิตติพิชัย, Ph.D.(Applied Behavioral Science Research)

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมสร้างเสริมทักษะการป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศของเด็กวัยเรียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 72 คน กลุ่มทดลองจะได้รับโปรแกรมสร้างเสริมทักษะการป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ โดยใช้การเรียนรู้แบบผู้เรียนมีส่วนร่วมประกอบด้วย 5 แผนการสอนคือ ความรู้เกี่ยวกับการถูกล่วงละเมิดทางเพศ การคิดวิเคราะห์ การตระหนักรู้ในตน ทักษะการตัดสินใจ และทักษะการสื่อสาร โดยทุกแผนการสอนจะใช้ร่วมกับเทคนิคการเพิ่มการรับรู้ความสามารถของตนเอง กลุ่มควบคุมจะได้รับเฉพาะคู่มือความรู้เรื่องภัยทางเพศไว้ป้องกันได้ภายหลังการทดสอบหลังการทดลอง เริ่มดำเนินการเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 18 พฤษภาคม - 29 มิถุนายน 2549 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน chi-square, Independent t-test และ Paired t-test

ผลการศึกษาพบว่าก่อนการทดลองกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยทักษะชีวิตและการรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศไม่แตกต่างกัน หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยทักษะชีวิตและการรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ในกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมเมื่อทดสอบทางสถิติพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}=0.001$) และในกลุ่มทดลองคะแนนเฉลี่ยทักษะชีวิตและการรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง เมื่อทดสอบทางสถิติพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}<0.001$) และ ($p\text{-value}<0.05$) ตามลำดับ

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่าโปรแกรมสร้างเสริมทักษะการป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศช่วยส่งเสริมเด็กวัยเรียนให้มีความรู้ทักษะชีวิตและการรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศเพิ่มขึ้น ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนจึงควรมีกิจกรรมส่งเสริมทักษะชีวิตและการรับรู้ความสามารถของตนเอง โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง

PROGRAM DEVELOPMENT ON PREVENTION SKILLS AGAINST SEXUAL ASSAULT AMONG SCHOOL AGED CHILDREN IN MAUNG DISTRICT, UTTARADIT PROVINCE.

SUTIDA KLTTHONG 4737569 PPH/M

M.Sc.(PUBLIC HEALTH) MAJOR IN FAMILY HEALTH

THESIS ADVISORS: CHUTICHAJ MAJANG M.Sc.(PUBLIC HEALTH), PHITAYA CHARUPOONPHOL, D.M.V., M.D., DIP. THAI BOARD OF PREV. MED., M.P.H.M., SUTHAM NANTHAMONGKOLCHAI, Ph.D. (DEMOGRAPHY), WIRIN KITTIPICHAJ, Ph.D. (APPLIED BEHAVIORAL SCIENCE RESERACH)

ABSTRACT

This quasi-experimental research aimed at investigating the effects of a program of prevention skills against sexual assault of school aged children in Muang District, Uttaradit Province. The subjects were 72 students who were equally divided into an experimental group and a control group. The subjects in the experimental group received a program on prevention skills against sexual assault based on participatory learning in the five lessons: Critical thinking, Self-awareness, Decision making skills and Communication skills as well some techniques to promote the perceived self-efficacy was employed to all lessons. On the other hand, the subjects in the control group received only a manual entitled "Sexual Danger Can be Prevented." Data collection took place from May 18 to June 29, 2006. Data were analyzed in terms of frequency, percentage, mean, and standard deviation. Chi-square test, Independent t-test, and Paired t-test were also used in the data analysis.

The findings showed that before the experiment, there were no statistically significant differences between the mean scores of life skills and perceived self-efficacy to prevent sexual assault. However, after the experiment, the mean scores of life skills and perceived self-efficacy to prevent sexual assault of the subjects in the experimental group were higher than those of the subjects in the control group with statistical significance (p -value = 0.001). The mean scores of life skills and perceived self-efficacy to prevent sexual assault of the subjects in the experimental group obtained after the experiment were who higher than those obtained before the experiment with statistical significance (p -value < 0.001 and p -value < 0.05, respectively).

Based on these findings, it could be concluded that the program of prevention skills against sexual assault was an effective tool that could be used to promote prevention of sexual assaults of students. Therefore, related government agencies and organizations should carry out activities to promote life skills and perceived self-efficacy, especially among high-risk groups of children and youths.

KEY WORDS: SEXUAL ASSAULTS/LIFE SKILLS/SELF-EFFICACY

181 P